

استمرار جایز بودن سفر

استمرار جایز بودن سفر

مسأله ۴۵۸) شرط جایز بودن سفر برای قصر نماز، فقط در ابتدای سفر نیست، بلکه باید در تمام مدت سفر، وجود داشته باشد. بنابر این اگر در بین راه، قصد فرد به معصیت تغییر کند، سفر حرام می شود و نماز تمام است؛ هر چند به اندازه مسافت شرعی پیموده باشد.

مسأله ۴۵۹) اگر سفر مباحی را شروع کند و بین راه (قبل از رسیدن به هشت فرسخ) طبق وظیفه، نماز را قصر بخواند، سپس قصد او به حرام تبدیل شود، باید نماز قصری را که خوانده، به صورت تمام در وقت اعاده و در خارج وقت قضا کند. ۱.

مسأله ۴۶۰) اگر به سفر مباح برود و پس از رسیدن به مقصد، سفر جدید حرامی را قصد کند (مانند آنکه با قصد فرار از جبهه به خانه خود برگردد) در این صورت، از زمان قصد حرام (قصد فرار از جبهه) نماز تمام است؛ هر چند در فاصله بین قصد حرام تا شروع در حرکت، احتیاط مستحب جمع بین قصر و تمام می باشد.

مسأله ۴۶۱) اگر سفر را به قصد مباح شروع کند و پس از پیمودن مسافت شرعی در جایی که توقف کرده قصدش به حرام تغییر یابد، چنانچه بخواهد قبل از حرکت نماز بخواند باید آن را تمام بخواند؛ هر چند احتیاط مستحب آن است که هم تمام و هم قصر بخواند.

مسأله ۴۶۲) اگر سفر را به قصد مباح شروع کند و بعد از پیمودن مقداری از راه قصد معصیت کند و مقداری از راه را با این قصد برود، سپس پیشمان شده و به قصد مباح برگردد، چنانچه مجموع مسافت به جز مقداری که با قصد معصیت پیموده، به اندازه هشت فرسخ باشد، اقوا آن است که نماز قصر است.

مسأله ۴۶۳) چنانچه برای کار مباح، مانند تجارت یا سیاحت سفر کند ولی در بین راه مقداری از مسافت را علاوه بر قصد مباح، به قصد حرام هم برود، در مقداری از سفر که تلفیقی از حرام و حلال است، نمازش تمام می باشد؛ هر چند احوط آن است که قصر هم بخواند و در بقیه مسیر که فقط سفر مباح است، چنانچه به مقدار مسافت شرعی باشد (هر چند به ضمیمه بخش اول سفر که حلال بوده)، نماز قصر است.

مسأله ۴۶۴) کسی که در ابتدای سفر، قصد معصیت دارد، چنانچه بین راه پیشمان شود و تصمیم بگیرد سفر را برای هدف مباح، ادامه دهد، چنانچه باقیمانده مسیر، هشت فرسخ (امتدادی یا تلفیقی) باشد، نمازش قصر می شود، در غیر این صورت نماز تمام است؛ مگر آنکه برگشت به تنهایی هشت فرسخ باشد که در این صورت از هنگامی که دوباره قصد مباح کرده، نمازش قصر است.

مسأله ۴۶۵) در فرض مسأله قبل، اگر در جایی که توقف کرده، از قصد معصیت منصرف شود، چنانچه در آنجا (قبل از حرکت) بخواهد نماز بخواند، نمازش تمام است، هر چند در این صورت احتیاط در جمع بین قصر و تمام است.

مسأله ۴۶۶) سفر برای تفریح و تفرّج حرام نیست و نماز در آن قصر است.

مسأله ۴۶۷) در سفر معصیت، نافله های نماز ظهر و عصر و عشاء ساقط نیست و می تواند آنها را بخواند.

مسأله ۴۶۸) در سفر معصیت، حضور در نماز جمعه ساقط نیست.

۱. اما اگر بعد از رسیدن به هشت فرسخ، قصد او تغییر کند، نمازهایی که به صورت قصر خوانده صحیح است.